

רע"פ 563/15 - לואי נאסר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 563/15

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: לואי נאסר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 25.12.2014 בע"פ 3820-09-14 שניתן על ידי כבוד השופטים: י' גריל - שופט בכיר, כ' סעב וס' ג'יוסי

בשם המבקש: עו"ד הישאם נעאמנה; עו"ד בוריס קוסנוביץ

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים י' גריל - שופט בכיר, כ' סעב וס' ג'יוסי) בע"פ 3820-09-14 מיום 25.12.2014, במסגרתו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופט ש' יציב) בת"ד 3946-08-12 מיום 09.07.2014. ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית המשפט השלום התקבל באופן חלקי, ובסך הכול נגזרו עליו 33 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, כפי שיפורט להלן.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גרימת מוות ברשלנות לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ולפי סעיפים 64 ו-40 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה); נהיגה במהירות מופרזת לפי תקנה 54 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, ולפי סעיפים 68, 62 ו-38 לפקודה והפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(ב) לפקודה. על פי עובדות כתב האישום, ביום 16.08.2008 נסע המבקש בשעות הלילה יחד עם נאשמים אחרים ברכבו הפרטי (להלן: הרכב) מהכפר עארבה לאזור התעשייה בלו-בנד שבמפרץ חיפה. בסמוך לשעה 22:10 המבקש נהג מצפון לדרום, ברחוב יוליוס סימון בחיפה (להלן: הרחוב), כאשר חבריו עמו ברכב. הרחוב הוא דרך עירונית בעלת שני נתיבי נסיעה לכל כיוון כאשר המערער עצמו נהג בנתיב השמאלי מבין שני הנתיבים שבכיוון נסיעתו. עת עבר המבקש מול בית מספר 43 ברחוב הוא פגע בחסאן חמודה ז"ל (להלן: המנוח). מפגיעת רכב המבקש במנוח ספג האחרון פגיעה רב מערכתית ולאחר שפונה לבית החולים רמב"ם ובוצעו בו פעולות החייאה, נקבע מותו. עובר לתאונה נהג המבקש במהירות שאינה פחותה מ-87.7 קמ"ש למרות שהמהירות המותרת בקטע כביש זה הינה 60 קמ"ש. לאחר התאונה עצר המבקש את רכבו במרחק של כ-40 מטרים ממקום התאונה. לאחר שניגש המבקש לזירת התאונה והבחין בתוצאותיה, שב לרכבו ועזב מבלי להגיש עזרה למנוח ומבלי שהזעיק את גורמי ההצלה.
3. המבקש הורשע על סמך הודאת סנגורו, שנעשתה בנוכחותו ובהסכמתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. לאחר הודאתו הוא הודיע באמצעות סנגורו כי הוא מעוניין לחזור בו מהודאתו וכי הוא כופר בכל עובדות כתב האישום. בית משפט השלום דחה את בקשתו לחזור בו מהודאתו משום שזו נעשתה, לטעמו, מתוך רצון חופשי ולאחר שהבין את הודייתו ואת משמעותה. המבקש נידון ל-37 חודשי מאסר בפועל, ו-19 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין או עבירה לפי סעיפים 64א(ב) או 67 לפקודה. כמו כן, נידון המבקש לפסילת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה (להלן: עונש הפסילה) לתקופה של 11 שנים ושלושה חודשים.
4. המבקש ערער הן על הכרעת הדין, הן על גזר הדין לבית המשפט המחוזי. המבקש טען כי הודאתו שנעשתה באמצעות סנגורו הייתה פגומה משני טעמים: ראשית, משום שנעשתה באמצעות סנגור שייצג גם נאשמים אחרים באותו התיק ולכן היה מצוי בניגוד עניינים. שנית, המבקש טען שבית משפט השלום שגה בכך שלא ביקש לשמוע את הודאת המבקש ישירות מפיו ובכך שלא וידא כי הנאשם מבין את משמעות ההודאה. עוד טען המבקש כי התסקיר שנערך עבור בית המשפט השלום (להלן: התסקיר) העלה שהמבקש אינו לוקח אחריות בגין העבירות שבכתב האישום. משכך, סבור המבקש, שבית המשפט השלום טעה כאשר התעלם מכפירתו במיוחד לו. בית המשפט המחוזי דחה את טענותיו של המבקש המתייחסות להכרעת הדין. ביחס לטענותיו של המבקש בנוגע להודאתו, ובקשתו לחזור ממנה, קובע בית המשפט המחוזי כי במקרה דנן אין נימוקים מיוחדים המצדיקים חזרה מהודאה. זאת ועוד, בית המשפט המחוזי קבע כי בנסיבות המקרה אין לומר שהודאתו של המבקש ניתנה שלא מתוך רצון חופשי. בנוגע לתסקיר, בית המשפט המחוזי קבע כי בניגוד לטענת המבקש, התסקיר דווקא מצביע על נטילת אחריות מלאה של המבקש ביחס לכל העבירות שבכתב האישום. ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית המשפט השלום התקבל בחלקו ובית המשפט המחוזי קבע כי עונשו של המבקש, שהושת עליו בגין עבירת ההפקרה יקוצר בארבעה חודשים. בכולל הועמד עונשו של המבקש על 33 חודשי מאסר בפועל חלף 37 חודשים. בית המשפט המחוזי הקל גם בעונש הפסילה שהושת על המבקש, וקיצר אותו בשנתיים, כך שיעמוד על תקופה של תשע שנים ושלושה חודשים. יתר חלקי גזר דינו של בית המשפט השלום נותרו על כנם.

הבקשה למתן רשות הערעור

5. בבקשה שלפניי, עותר המבקש מבית משפט זה ליתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי.

עמוד 2

בבקשתו, סבור המבקש כי עניינו מעלה שאלות משפטיות עקרוניות וכן שיקולי צדק פרטניים המצדיקים מתן רשות ערעור פלילי. לעמדת המבקש, שתי הערכאות הקודמות שגו בקביעתם כי אין לאפשר למבקש לחזור מהודאתו. המבקש סבור כי הפגמים שנפלו, לכאורה, בהליך ההודאה כפי שנזכרו לעיל בפסקה 4, מחייבים לאפשר לו לחזור בו מהודאתו. עוד טוען המבקש כי הוא למעשה הכחיש בתסקיר את כל המיוחס לו בכתב האישום. לבסוף טוען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי כאשר לא אפשר גבייתה של ראייה מסוג חוות דעת מומחה בהתאם לסעיף 211 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: ה"פ), המפריכה, לטענתו, את ראיות המשיבה.

דין והכרעה

6. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. עניינו של המבקש כבר נדון בפני שתי ערכאות. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה סוגיה עקרונית בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיה) (13.7.1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). במקרה שלפנינו, אינני סבור כי בקשת רשות הערעור מעוררת שאלה משפטיות עקרוניות שכזו או מעלה שיקולי צדק שכאלה, וכי העילה עליה הצביע המבקש אכן מצדיקה דיון ב"גלגול שלישי".

7. עיינתי בבקשה, ובפסקי הדין של בית המשפט השלום ובית המשפט המחוזי ואני סבור כי אין מקום להתערב בהם. על אף טענותיו, המבקש לא העלה בבקשתו טענה בעלת חשיבות ציבורית כאמור וכל בקשתו עניינה בנסיבותיו הפרטניות של מקרה זה. כך למשל, האופן בו יש לפרש את התסקיר שנערך בעניינו, והבקשה לגביית ראייה לפי סעיף 211 לחסד"פ, הן שתיהן טענות פרטיקולריות שאינן מעוררות סוגיות משפטיות או ציבוריות. כמו כן, לא הועלו בבקשה שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות המקרה. שתי הערכאות הקודמות כבר דנו בבקשתו של המבקש לחזור בו מהודאתו ושתיהן הכריעו באופן נחרץ כי לא מתקיימות במקרה דנן הנסיבות הדרושות לשם היתר לחזרה מהודאה. המבקש טען, כאמור, כי נפל פגם ברצונו החופשי בעת ההודאה וכן שלא הבין את השלכותיה. טענות אלו הינן עובדתיות בעיקרן, והלכה היא שבית משפט זה, בשמשו כערכאת ערעור שניה, אינו בוחן ממצאים עובדתיים אשר נדונו בערכאות קודמות (רע"פ 896/07 סמירנוב נ' מדינת ישראל (4.9.2007); ע"פ 9468/10 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (16.4.2012) ע"פ 10049/08 אבו עזא נ' מדינת ישראל, בפסקה 69 (23.8.2012)). על כל האמור לעיל, אין בידי לקבל את בקשת רשות הערעור.

8. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ט באדר התשע"ה (10.3.2015).

ש ו פ ט